

[DZIEGCIARZ *sb m*

Zawsze -kc-.

o jasne (tak w dziegieć), a pochylone.

sg N dziegciarz. ◇ pl N dziegciarze.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII(XVIII) – XVIII w.

Człowiek zajmujący się wyrobem i sprzedażą dziegciu: Dziekciarze/ Smolarze/ od Rzemiołła fwe⁸⁰ po grofzy dwánaście y Popielarze [płacić będą] Konst 195v [uniwersał poborowy z r. 1578]; Dziekciarze/ Smolarze/ od fwego Rzemiołła po grofzy dwánaście. Konst 203v [uniwersał poborowy z r. 1580] (Linde); Dziekiec [!]/ Pix, atramentum sutorium, Dziekciarz/ Picator Volck Eee4.

MK